

mjerodavan kad bi se utvrdilo da je sastavljen na onoj ugovornoj osnovi koju je tuženik prihvatio ili na lučkim uzancama, a osim toga da je i inače pravilno sastavljen.

Z.R.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 8.X 1964.

Vijeće: Zvone Rihtman, Gabro Badovinac, prof.dr Natko Katičić

Prijevoz kamionom - Odgovornost vozara - Vozar odgovara za štetu prouzrokovanu slabim stanjem kamiona - Vozar se ne može osloboditi odgovornosti za utovar tereta ako tom utovaru nije prigovorio i prigovor unio u tovarni list - Vozar se ne može pozivati na slabo stanje ambalaže ako ju je prije utovara pregledao, a pošiljalac upotrijebio ambalažu kojoj vozar nije prigovorio - Pošiljalac nije dužan upozoriti vozara da se radi o specijalnoj namjeni tereta, pa je vozar obvezan i bez toga postupati s teretom dužnom pažnjom - Nije opravdan vozarov prigovor da pošiljalac nije osigurao robu koja je predmet prijevoza

Tužitelj je pošiljalac, a tuženik vozar. Tužitelj je predao tuženiku na prijevoz 1.507 koleta svježih šljiva. Na odredištu je ustanovljeno da je najveći dio tereta pokvaren. Prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtjev. Taj sud polazi sa stajališta da tuženik kao vozar nije sebe ekskulpirao, jer da je radi popravka kamiona morao u Zagrebu prekinuti put za 24 sata, a na vozarov prigovor da je šteta nastala zbog slabe ambalaže odgovara da tuženik ambalaži nije prigovorio i da je tokom prijevoza nestručno manipulirao teretom. Drugostepeni sud je vozarovu žalbu odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Sud u cijelosti usvaja razloge pobijane presude kao na zakonu osnovane, jer vozar odgovara za stanje u kome je predao teret ako se ono razlikuje od stanja u kome ga je primio na prijevoz. U parnici je utvrđeno da je teret koji je tuženik prevezao stigao s kvarom, a tuženik se za nastali kvar nije ekskulpirao.

Iz primjedbe primaoca tereta na kamionskom tovarnom listu kao i iz zapisnika od 5.X 1962. proizlazi da je na teretu utvrđen kvar jednim dijelom zbog veoma smekšanih i nagnjilih šljiva, prekrivenih plijesni, a drugim dijelom zbog zdrobljenih šljiva u polomljenoj ambalaži.

Što se tiče prvoga kvara ovaj sud usvaja uvjerenje prvostepenog suda da se on ima pripisati činjenici što je kamion s tako osjetljivim teretom zadržan jedan cijeli dan u

Zagrebu, pokriven ceradom i bez dovoljnog zračenja. Tuženik se ne može osloboditi odgovornosti za zadržavanje u Zagrebu s pozivom na vršenje potrebnih popravaka. Naprotiv iz činjenice što je kamion na putovanju od Trnave do Zagreba pretrpio više defekata i konačno morao biti podvrgnut popravku u Zagrebu slijedi da je tuženik upotrijebio prijevozno sredstvo koje nije bilo sposobno da poduzme i u redu izvrši putovanje i prijevoz tereta. Posljedice te činjenice pogadjaju vozara, a ne teret.

Isto tako pogadja tuženika a ne tužitelja šteta nastala lomljenjem ambalaže i gnječenjem šljiva. Vozar se ne može osloboditi odgovornosti za utovar tereta ako mu nije prigovorio i svoj prigovor unio u tovarni list. U ovom spornom slučaju tuženikov svjedok je izjavio da je pri utovaru upozorio tužitelja da među ambalažom ima i slabih sanduka, ali također da je tužitelj prije utovara preslagao šljive iz loših u bolje sanduke. Prema tome tužitelj je prije utovara usvojio vozarov prigovor, pa je utovar izvršio samo s ambalažom kojoj tuženik nije imao razloga prigovoriti. Zato nije ni u tovarni list unio nikakvu primjebku. Osim toga neprikladnost ambalaže imala bi se u ovom slučaju sastojati u tome što su upotrijebljene dublje gajbe, a ne plitke. Taj razlog, međutim, sam za sebe ne može biti dovoljan da se objasni zbog čega je ta veća ambalaža stigla polomljena. Preostaje zbog toga samo presumpcija da je do loma došlo zbog nepažljivog prijevoza, a tu presumpciju tuženik nije oborio. Već istaknuta činjenica da je tuženik upotrijebio neodgovarajuće prijevozno sredstvo, zbog čega je putem imao više defekata i konačno morao vršiti popravak u Zagrebu, dovoljno ukazuje na to da se uzrok loma ambalaže ima tražiti u nepažljivo izvršenom prijevozu, a ne u samoj ambalaži.

Tuženik se ne može pozivati na tužiteljevu obvezu da osigura teret i da svoju štetu nadoknadi od osiguratelja, jer je to odnos koji se tuženika ne tiče. Okolnost što je vlasnik tereta osigurao teret ili bio dužan da ga osigura ne oslobadja vozara odgovornosti za štetu na teretu koju je on prouzročio. Također ako mu vlasnik tereta nije saopćio namjenu tereta, vozar nije oslobođen dužnosti da s teretom postupa marom uredna prijevoznika.

Z.R.